

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutím Komisie z 5. júna 2002 ⁽¹⁾ „o štátnej pomoci... vo forme oslobodení od dane a zvýhodnených úveroch v prospech podnikov verejných služieb s väčšinovým verejným vlastníctvom“ [neoficiálny preklad] bola schéma oslobodenia od dane z príjmu stanovená v článku 3 ods. 70 zákona č. 549/1995 a v článku 66 ods. 14 zákonného dekrétu č. 331/1993 v zmenenom a doplnenom znení, v prospech akciových spoločností, ktorých väčšinovým akcionárom sú verejné subjekty, a ktoré uskutočňujú miestne verejnoprospešné služby, stanovená za štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom. Rozhodnutie Komisie sa nevzťahovalo na konkrétne spoločnosti, ale na spoločnosti založené podľa článku 22 zákona č. 241/1990, ktorých väčšinovým akcionárom sú verejné subjekty. Z tohto dôvodu, keďže neboli identifikované žiadne individuálne adresy, nebolo rozhodnutie oznámené žiadnej spoločnosti (a nebolo oznámené ani odvolateľovi). Talianska republika zákonným dekrétom č. 10 z 15. februára 2007 uplatnila vyššie uvedené rozhodnutie tým, že stanovila úlohu výberu daňovým úradom. Z tohto dôvodu 20. marca 2007 daňový úrad v Guastalla poslal odvolávajúcej sa spoločnosti takéto platobné príkazy: platobný príkaz č. 3796 z 15. marca 2007 na celkovú sumu 1 912 128,47 eur zvýšenú o úroky vo výške 2 192 225 eur; platobný príkaz č. 3799 z 15. marca 2007 na celkovú sumu 815 406,94 eur zvýšenú o úroky vo výške 783 529 eur; a platobný príkaz č. 3800 z 15. marca 2007 na celkovú sumu 439 549,29 na zvýšenú o úroky vo výške 712 588 eur.

Spoločnosť – odvolateľ však nie je spoločnosť, ktorej väčšinovým akcionárom sú verejné subjekty, ale je úplne verejná. Z tohto dôvodu „zistenia Komisie a jej rozhodnutia“ sa na ňu nemôžu vzťahovať.

Odvolateľ je interne zodpovedný za miestne verejnoprospešné služby v ôsmich pridružených obciach a bola založená výlučne za týmto účelom v súlade s právnymi ustanoveniami.

Odvolateľ má na verejnoprospešné služby v miestnom dosahu monopol, bez toho, aby bol schopný ovplyvniť hospodársku súťaž, ktorá nie je, pretože neexistuje trh.

Spoločnosť, ktorej jedinými akcionármi sú verejné subjekty, nie je nič iné ako nepriamy orgán pridružených obcí, ktoré sú skutočnými príjemcami finančnej pomoci napadnutej Komisiou.

Z objektívnych a subjektívnych dôvodov preto nemôže byť daňové oslobodenie poskytnuté odvolateľovi považované za neoprávnenú štátnu pomoc v rozpore s požiadavkami článku 87 ES.

Z uvedených dôvodov bola podaná žaloba na Súd prvého stupňa proti vyššie uvedenému rozhodnutiu Komisie. Bola zapísaná do registra ako vec T-176/07 a pridelená štvrtej komore. Súd prvého stupňa žalobu odmietol ako neprípustnú 17. septembra 2007 z dôvodu, že bola podaná po lehote stanovenej v piatom odseku článku 230 ES, v ktorom sa stanovuje, že žaloba o zrušenie by sa mala začať do dvoch mesiacov od zverejnenia napadnutého opatrenia, alebo od jeho oznámenia

žalobcovi, alebo ak toto chýba, odo dňa, keď sa o ňom žalobca dozvedel, a v tom prípade v súlade s článkom 102 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

Tvrdí, že toto zistenie je nepodložené, tiež vo svetle rozsudkov zo 17. septembra 1980 (730/79) ⁽²⁾; zo 14. novembra 1984 (323/82) ⁽³⁾; z 12. decembra 1996 (T-358/94) ⁽⁴⁾ a najmä rozsudku tretej komory Súdneho dvora z 23. februára 2006 vo veci C-346/03 ⁽⁵⁾, na základe ktorých sa v tomto odvolaní požaduje, aby uznesenie Súdu prvého stupňa bolo zmenené.

Žaloba bola na Súd prvého stupňa podaná okamžite potom, ako sa odvolávajúca spoločnosť dozvedela, že bola jednou zo spoločností, ktorým bolo rozhodnutie Komisie určené, t. j. keď jej boli doručené platobné príkazy vydané daňovým úradom.

Rozhodnutie Súdu prvého stupňa je spochybnené takisto z dôvodu, že uviedlo do platnosti chybné uplatňovanie článku 225 ES.

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie sa má požadovať za neoddeliteľne spojený so žiadosťou, aby odvolateľ nebol týmto rozhodnutím dotknutý. Takisto sa požaduje, aby uznesenie Súdu prvého stupňa bolo zmenené aj ohľadom zjavnej nepríslušnosti *ratione materiae* zo strany Súdu prvého stupňa.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 77, 2003, s. 21.

⁽²⁾ Zb. 1980, s. 2671.

⁽³⁾ Zb. 1984, s. 3809.

⁽⁴⁾ Zb. 1996, s. II-2109.

⁽⁵⁾ Zb. 2005, s. I-6159.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 19. novembra 2007 – Compañía Española de Comercialización de Aceite, SA/Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) a Administración del Estado

(Vec C-505/07)

(2008/C 37/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Compañía Española de Comercialización de Aceite, SA

Žalovaní: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) a Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Umožňuje článok 12a nariadenia Rady č. 136/66/EHS ⁽¹⁾ z 22. septembra 1966 o vytvorení spoločnej organizácie trhu s olejmi a tukmi, zmenený a doplnený nariadením č. 1638/98 ⁽²⁾, zaradiť akciovú spoločnosť, tvorenú najmä výrobcami, mlynmi na olej, družstvami pestovateľov olív ako aj finančnými inštitúciami, medzi „orgány“, ktoré môžu uzatvárať zmluvy na skladovanie olivového oleja? Je možné považovať spoločnosť takéhoto charakteru za skupinu a združenia výrobcov uznané podľa nariadenia č. 952/97 ⁽³⁾?
2. Za predpokladu, že táto spoločnosť by mohla byť zaradená medzi „orgány“, ktoré môžu vykonávať činnosť v oblasti skladovania, mohlo by byť považované za „schválenie zo strany štátu“, ktoré musia tieto orgány získať v súlade s citovaným článkom 12a nariadenia č. 136/66, povolenie získané v rámci osobitnej žiadosti o výnimku („povolenie“) podanej na vnútroštátny orgán na ochranu hospodárskej súťaže?
3. Článok 12a nariadenia č. 136/66 vyžaduje nevyhnutne, aby Komisia v každom prípade povolila súkromné skladovanie olivového oleja, alebo naopak, je tento článok zlučiteľný s existenciou mechanizmu, na ktorom sa dohodli výrobcovia, na účely výkupu a následného súkromného skladovania olivového oleja, ktorý by sa aktivoval výhradne rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok, za akých sa aktivuje súkromné skladovanie finančne dotované Spoločenstvom s cieľom doplniť a odľahčiť uvedené skladovanie finančne dotované Spoločenstvom bez toho, aby boli prekročené jeho hranice?
4. Je možné uplatniť judikatúru stanovenú Súdnym dvorom v rozsudku z 9. septembra 2003 (vec C-137/00, Milk Marque) vzťahujúcu sa na uplatňovanie vnútroštátnych pravidiel na ochranu hospodárskej súťaže vnútroštátnymi orgánmi na dohody výrobcov, na ktoré sa v zásade vzťahuje článok 2 nariadenia Rady č. 26 ⁽⁴⁾ (uplatňujúceho určité pravidlá hospodárskej súťaže vo výrobe a obchode s poľnohospodárskymi produktmi), na dohody, ktoré vzhľadom na svoje črty a charakteristiku predmetného sektoru, môžu ovplyvniť celý trh Spoločenstva s olivovým olejom?
5. V prípade, ak vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže môžu uplatňovať vnútroštátne predpisy na uvedené dohody, ktoré môžu ovplyvniť spoločnú organizáciu trhu s tukmi, môžu tieto orgány úplne zakázať spoločnosti, akou je odvolateľka, možnosť použiť mechanizmy v oblasti skla-

dovania olivového oleja, a to dokonca aj v prípadoch „vážnej destabilizácie“ uvedených v článku 12a nariadenia č. 136/66?

- ⁽¹⁾ Nariadenie Rady č. 136/66/EHS z 22. septembra 1966 o vytvorení spoločnej organizácie trhu s olejmi a tukmi (Ú. v. ES L 72, s. 3025; Mim. vyd. 03/001, s. 77).
- ⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1638/98 z 20. júla 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 136/66/EHS o vytvorení spoločnej organizácie trhu s olejmi a tukmi (Ú. v. ES L 210, s. 32; Mim. vyd. 03/023, s. 308).
- ⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 952/97 z 20. mája 1997 o skupinách výrobcov a ich združeniach [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 142, s. 30).
- ⁽⁴⁾ Nariadenie Rady č. 26 uplatňujúce určité pravidlá hospodárskej súťaže vo výrobe a obchode s poľnohospodárskymi produktmi (Ú. v. ES 30, 1962, s. 993; Mim. vyd. 03/001, s. 6).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de La Coruña (Španielsko) 20. novembra 2007 – Lubricantes y Carburantes Galaicos, S.L. (Lubricarga)/Petrogal Española S.A., teraz „GALP Energía España SAU“

(Vec C-506/07)

(2008/C 37/07)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de La Coruña

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Lubricantes y Carburantes Galaicos, S. L. (Lubricarga)

Žalovaný: Petrogal S.A., teraz „GALP Energía España SAU“

Prejudiciálne otázky

1. Za predpokladu, že zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Lubricarga S.L. a Petrogal S.A. je *de minimis*, je v každom prípade vylúčená z pôsobnosti článku [81] Zmluvy alebo bez ohľadu na túto kvalifikáciu sa tento článok na zmluvu vzťahuje v prípade, že majiteľ čerpacej stanice je povinný dodržiavať konečnú predajnú cenu pre spotrebiteľa určenú dodávateľom a/alebo je predajcovi uložená povinnosť výhradného nákupu a záväzok nekonkurovania, na ktoré sa ale nevzťahuje časové obmedzenie stanovené nariadením Komisie (EHS) č. 1984/83 ⁽¹⁾ a nariadením Komisie (ES) č. 2790/1999 ⁽²⁾?